អនុក្រឹត្យលេខ ៥៤ ចុះថ្ងៃទី១៣/០៦/២០០២ ស្តីពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/ករត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០១ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩២ ស្តីពីការបង្កើតនិងការគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថាន ឧត្តមសិក្សា និងសិក្សាឯកទេស
- យោងតាមការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

សម្រេច

ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់លក្ខខណ្ឌ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យចាំបាច់សម្រាប់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីពិនិត្យអំពីការបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យ ។

ជំពូកទី២ និយមន័យ លក្ខណៈទូទៅ និងវិធានបង្កើត

មាត្រា២.-

សាកលវិទ្យាល័យជាស្ថាប័នដែលមានបេសកកម្ម ផ្តល់ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស ចាប់ពីកម្រិតបរិញ្ញាបត្រឡើងទៅ ធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាតិ-អន្តរជាតិ លើគ្រប់វិស័យ ដូចជា វប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ដើម្បីចូលរួមចំណែកអភិវឌ្ឍន៍សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច និងចូលរួមចំណែកលើកស្ទួយវប្បធម៌ជាតិ និងរក្សាអត្តសញ្ញាណជាតិ ។

មាត្រា៣.-

សំណុំឯកសារសុំបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យត្រូវដាក់ជូនក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

សំណុំឯកសារនោះរួមមាន ៖

- ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាសាមី និងដើម្បីរួមចំនែកលើកស្ទួយ វិស័យឧត្តមសិក្សានៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- កម្មវិធីសិក្សាលំអិត រួមមានខ្លឹមសារ និងការរៀបចំនៃកម្មវិធីសិក្សានោះ ។
- ការរៀបចំអភិបាលកិច្ចលំអិត រួមមានសមាជិកភាព និងវិធានការក្នុងការជ្រើសតាំងក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ដើម្បីធានាឱ្យសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលមានតំណាងមកពីស្រទាប់សង្គមស៊ីវិល ។
- ល័ក្ខខ័ណ្ឌ និងវិធានការក្នុងការជ្រើសតាំងសាកលវិទ្យាធិការ ។
- វិធានការរៀបចំសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងត្រឹមត្រូវ ទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ និងហិរញ្ញវត្ថុរបស់គ្រឹះស្ថាន ។
- សំណុំឯកសារលំអិតផ្សេងទៀត ដែលទាមទារដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

មាត្រា៤.-

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ត្រូវពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើសំណុំឯកសារសុំបង្កើត ដើម្បីកំណត់នូវប្រភេទនៃគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលចេញសញ្ញាប័ត្រចាប់ពីបរិញ្ញាបត្រឡើងទៅ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានពីរប្រភេទគឺៈ សាកលវិទ្យាល័យ និង

វិទ្យាស្ថាន ។

មាត្រា៥.-

សាកលវិទ្យាល័យត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចតទៅ ៖

- ផ្តល់កម្មវិធីសិក្សាពហុជំនាញចាប់ពីថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រឡើងទៅ តាមរយៈមហាវិទ្យាល័យច្រើន
- ផ្តល់កម្មវិធីសិក្សា សម្រាប់ថ្នាក់សិក្សាមូលដ្ឋាន ដើម្បីចេញវិញ្ញាបនបត្រ នៃថ្នាក់ឆ្នាំសិក្សាមូលដ្ឋាន
- ផ្តល់ការបង្រៀន ចំណេះដឹង និងការស្រាវជ្រាវ ដែលជាវិធានការក្នុងការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងរបស់និស្សិត និងបំផុសនូវចំណោទបញ្ហា និងការដោះស្រាយប្រកបដោយគតិបណ្ឌិតតាមវិធីសាស្ត្រទំនើប
- មានសាស្ត្រាចារ្យប្រកបដោយសមត្ថភាព និងបទពិសោធន៍
- មានបណ្ណាល័យ បន្ទប់ពិសោធន៍ សៀវភៅសិក្សា និងសំភារៈរូបវន្តសមស្រប សម្រាប់បំរើឱ្យការសិក្សានិងការស្រាវជ្រាវ
- មានទីតាំង អាគារ និងបន្ទប់រៀនសមស្របតាមនិយមគរុកោសល្យ ។

មាត្រា៦.-

រចនាសម្ព័ន្ធអប់រំ នៃសាកលវិទ្យាល័យមួយ គឺជាការប្រមូលផ្តុំនូវមហាវិទ្យាល័យច្រើន និងដេប៉ាតឺម៉ង់នានារាប់ចាប់ពីថ្នាក់កបរិញ្ញាបត្រឡើងទៅ ដែលមានរយៈពេលសិក្សាយ៉ាងតិចបីឆ្នាំ ឬច្រើនជាង ។

រចនាសម្ព័ន្ធនេះរួមមាន ៖

- មហាវិទ្យាល័យគឺជាអង្គភាពអប់រំមួយ ដែលផ្តល់នូវកម្មវិធីអប់រំចាប់ពីថ្នាក់បរិញ្ញាប័ត្រឡើងទៅនៅក្នុងមុខជំនាញ ច្រើនដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងផ្នែកឯកទេសផ្សេងៗ ។
- ដេប៉ាតេម៉ង់គឺជាអង្គភាពអប់រំមួយស្ថិតនៅក្នុងមហាវិទ្យាល័យ ដែលផ្តល់នូវកម្មវិធីអប់រំជាក់លាក់មួយរឺមុខជំនាញមួយ ។

មាត្រា៧.-

សាកលវិទ្យាល័យត្រូវមានមហាវិទ្យាល័យបីដូចខាងក្រោម ៖

- មហាវិទ្យាល័យសិល្បៈ មនុស្សសាស្ត្រ និងភាសា
- មហាវិទ្យាល័យគណិតសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រ
- មហាវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម និងយ៉ាងតិចត្រូវមានមហាវិទ្យាល័យបន្ថែមពីរផ្សេងទៀត ដែលផ្តល់នូវផ្នែកឯកទេសដូចខាងក្រោម ៖
- វិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល
- វិស្វកម្ម និងវិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ
- នីតិសាស្ត្រ
- កសិកម្ម
- ស្ថាបត្យកម្ម និងរចនាប្លង់
- ការអប់រំ
- ការគ្រប់គ្រងពាណិជ្ជកម្ម
- ទូរគមនាគមន៍ (រាប់ទាំងការសិក្សាបណ្តាញព័ត៌មាន)
- ការសិក្សាអំពីបរិស្ថាន
- ទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច រឺផ្នែកឯកទេសបន្ថែមផ្សេងៗទៀត ដែលអនុញ្ញាតដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

មាត្រា៨.-

មុខជំនាញខាងក្រោមនេះត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងមហាវិទ្យាល័យសិល្បៈ មនុស្សសាស្ត្រ និង ភាសា ៖

- អក្សរសាស្ត្រ
- ប្រវត្តិសាស្ត្រ
- ទស្សនៈវិជ្ជា
- វិចិត្រសិល្បៈ
- តូរ្យតន្ត្រី
- បុរាណវិទ្យា
- ការសិក្សាអំពីសាសនា
- ខេមរសិក្សា
- ភាសាខ្មែរ
- ភាសាអង់គ្លេស
- ភាសាបារាំង
- ភាសាផ្សេងៗទៀត ។

មុខជំនាញខាងក្រោមនេះត្រូវបានរាប់បញ្ចូល ទៅក្នុងមហាវិទ្យាល័យគណិតសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រ ៖

- គណិតវិទ្យា
- គីមីវិទ្យា
- ជីវៈវិទ្យា
- រូបវិទ្យា
- ភូគព្ភសាស្ត្រ
- វិទ្យាសាស្ត្របរិស្ថាន
- វិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តន៍
- កុំព្យូទ័រវិទ្យា ។ល។

ជំនាញខាងក្រោមនេះ ត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងមហាវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម ៖

- វិទ្យាសាស្ត្រនយោបាយ
- រដ្ឋាភិបាលសាធារណៈ
- សង្គមវិទ្យា និងនរវិទ្យា
- ចិត្តវិទ្យា
- សេដ្ឋកិច្ចវិទ្យា
- ភូមិវិទ្យា
- ប្រជាសាស្ត្រ ។ល។

មុខជំនាញនីមួយៗដែលមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ បង្កើតបានជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់បង្កើត ដេប៉ាតឺម៉ង់មួយរឺច្រើន ។ ការបន្ថែមមុខជំនាញផ្សេងទៀតលើមុខជំនាញខាងលើ ត្រូវមានការយល់ព្រមពី ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

មាត្រា៩.-

វិទ្យាស្ថានត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខណវិនិច្ឆ័យដូចតទៅ ៖

- ផ្តល់ការអប់រំ និងគុណវុឌ្ឍិចាប់ពីថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រឡើងទៅ តាមរយៈការបញ្ចូលគ្នានូវផ្នែកឯកទេសមួយ ឬច្រើន ដែលស្រង់ចេញពីបញ្ជីផ្នែកឯកទេសខាងក្រោម
- ផ្តល់ការបង្រៀន ចំណេះដឹង និងការស្រាវជ្រាវដែលលើកកម្ពស់ ការយល់ដឹងរបស់និស្សិត និងបំផុសនូវចំណោទបញ្ហា និងការដោះស្រាយប្រកបដោយគតិបណ្ឌិតតាមវិធីសាស្ត្រទំនើប
- មានសាស្ត្រាចារ្យប្រកបដោយសមត្ថភាព និងបទពិសោធន៍
- មានបណ្ណាល័យ បន្ទប់ពិសោធន៍ សៀវភៅសិក្សា និងសំភារៈរូបវ័ន្តសមស្រប សម្រាប់បំរើឱ្យការសិក្សា និងការស្រាវជ្រាវ
- មានទីតាំងអាគារ និងបន្ទប់រៀនសមស្របតាមនិយាមគរុកោសល្យ ។

មាត្រា១០.-

វិទ្យាស្ថានអាចផ្តល់នូវកម្មវិធីអប់រំសម្រាប់សញ្ញាប័ត្រ និងគុណវុឌ្ឍិនូវផ្នែកឯកទេសដូចខាងក្រោម ៖

- វិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល
- វិស្វកម្ម និងវិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ
- នីតិសាស្ត្រ
- កសិកម្ម
- ស្ថាបត្យកម្ម និងរចនាប្លង់
- អប់រំ
- ការគ្រប់គ្រងពាណិជ្ជកម្ម
- ទូរគមនាគមន៍ (រាប់ទាំងការសិក្សាបណ្តាញព័ត៌មាន)
- ការសិក្សាអំពីបរិស្ថាន
- ទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច រឺជំនាញផ្សេងៗទៀត ដែលអនុញ្ញាតដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

មាត្រា១១.-

ការបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋជាកម្មវត្ថុនៃអនុក្រឹត្យបង្កើត រីឯការបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យឯកជនជាកម្មវត្ថុនៃអនុក្រឹត្យទទួលស្គាល់ ។ ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា ត្រូវរៀបចំលក្ខខណ្ឌ និងលក្ខណវិនិច្ឆ័យលំអិតសម្រាប់ការបង្កើតសកលវិទ្យាល័យ និងភារៈកិច្ចពិនិត្យ សំណុំឯកសារសុំបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យ ដើម្បីលើកយោបល់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីពិនិត្យសម្រេច ។

ជំពូកទី៣ អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១២.-

សាកលវិទ្យាល័យដែលកំពុងដំណើរការសព្វថ្ងៃ មានរយៈពេល ១០ ឆ្នាំ (ដប់ឆ្នាំ) ដើម្បីរៀបចំកែលំអឱ្យបានស្រប ទៅនិងលក្ខណវិនិច្ឆ័យដូចបានកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា១៣.-

សាកលវិទ្យាល័យដែលកំពុងដាក់ពាក្យសុំថ្មី មានរយៈពេល ០៣ ឆ្នាំ (បីឆ្នាំ) ដើម្បីរៀបចំកែលំអឱ្យបានស្របទៅ និងលក្ខណវិនិច្ឆ័យដូចបានកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ បន្ទាប់ពីបានទទួលការយល់ព្រមរួចហើយពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

បើមានមូលហេតុសមស្របរយៈពេលរៀបចំកែលំអនេះ អាចពន្យារពេលបាន ០៣ (បី) ឆ្នាំទៀត ។

ជំពូកទី៤ អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១៤.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងអស់ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។

មាត្រា១៥.-

អនុក្រឹត្យនេះចូលធរមានចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួលស្គាល់

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូច មាត្រា១៤
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ